

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

w sprawie B.S.
skazanej z art. 178 a § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu,
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 10 grudnia 2025 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim
z dnia 15 września 2025 r., sygn. akt II K 586/25,

uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.
umarza postępowanie w sprawie, a kosztami procesu w sprawie
obciąża Skarb Państwa.

Jacek Błaszczyk

Marek Pietruszyński

Jarosław Matras

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 września 2025 r., w sprawie o sygn. akt II K 586/25, Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim uznał B.S. za winną

czynu z art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. skazał ją na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 25 złotych. Nadto w wyroku tym, na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k., orzeczono wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, a na podstawie art. 43a § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W wyroku tym znalazło się rozstrzygnięcie dotyczące zaliczenia na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy oraz o przepadku dowodów rzeczowych i kosztach postępowania.

Orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 23 września 2025 r.

Kasację na korzyść oskarżonej wniósł Prokurator Generalny podnosząc zarzut rażącego naruszenia przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegającego na przeprowadzeniu postępowania i wydaniu wobec B.S. wyroku skazującego, podczas gdy oskarżona ta zmarła przed jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Z dołączonego do akt sprawy odpisu skróconego aktu zgonu (k. 93) wynika, że w dniu [...] września 2025 r. oskarżona B.S., zmarła, a w dniu 15 września 2025 r. wydany został wobec niej wyrok skazujący. Choć sąd pierwszej instancji nie miał w dacie wydania wyroku wiedzy co do śmierci oskarżonej, to jest oczywiste, że w dacie wyrokowania istniała przeszkoda procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. Prawidłowym postąpieniem powinno być zatem wówczas umorzenie postępowania. Skoro jednak do wydania wyroku skazującego doszło, to konieczne stało się

uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania karnego. Orzeczenie o kosztach procesu wynika z treści art. 632 pkt 2 k.p.k.

Z tych powodów orzeczono jak w wyroku.

Jacek Błaszczyk Marek Pietruszyński Jarosław Matras

[WB]

[a.ł.]